

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

idet Adgangen til at forkorte Gyldighedstiden dog er gjort noget videre end hidtil. Der ligger ikke bag ved denne Ændring Planer om en almindelig Forkortelse af Bevillingernes Gyldighedstid, men Erfaringen viser, at det i visse Tilfælde kan være af handelspolitisk Interesse at give Bevillingerne en kortere Løbetid. Hvis Importørerne, som det paatænkes, faar Mulighed for at afgive Bestillinger paa Basis af den følgende Perodes Bevillinger, vil dette muligt kunne begrunde en Forkortelse af Bevillingernes Løbetid. I øvrigt vil efter Omstændighederne ogsaa en længere Løbetid kunne komme paa Tale inden for Brancher, hvor særlige Sæsonhensyn o. lign. gør sig gældende. Det er fundet naturligt at henlægge Afgørelsen af Spørgsmaalet om Ændring af den almindelige Løbetid for Importbevillinger til Handelsministeren.

Med Hensyn til Nyimportørspørgsmaalet, som omhandles i § 5, har jeg indgaaende overvejet, om der maatte være Anledning til at foretage Ændringer i Loven, idet saavel Hensynet til de Personer, der ønsker at blive Importører, som til Opretholdelsen af en rimelig Bevægelighed og Konkurrencemulighed inden for Erhvervslivet taler for, at der ikke holdes alt for stærkt igen paa dette Punkt. Jeg er imidlertid naaet til det Resultat, at nogen væsentlig Ændring af Loven paa dette Punkt ikke er nødvendig, idet Loven, saaledes som den foreligger, formentlig giver tilstrækkelig Mulighed for, at der efter Forhandling mellem Valutaadministrationen og Organisationerne kan tilvejebringes noget friere Forhold paa dette Punkt end tidligere. De foretagne Ændringer i § 5 tilsigter derfor — og det samme gælder Ændringerne i § 6 — alene at give Udtryk for hidtil fulgt Praksis.

Ifølge den nugældende Valutalov er Salg af Importbevillinger forbudt. Ved § 7, sidste Stykke, ændres denne Regel. Importbevillinger, der udstedes i Henhold til den nye Lov, kan herefter i det Omfang og paa de Vilkaar, der fastsættes af Handelsministeren efter Forhandling med Valuta-raadet, overdrages ifølge dertil i hvert enkelt Tilfælde givne Tilladelse fra en af de godkendte Brancheforeninger, eventuelt en af Hovedorganisationerne. Uanset det hidtidige Forbud mod Salg af Bevillinger har Girering af Bevillinger kunnet finde Sted i Forbindelse med Salg af vedkommende Vare. Det foreslaas derfor, at Foreningerne skal kunne tillade Girering saavel for Bevillinger, der udstedes i Henhold til den nye

Lov, som for tidligere udstedte Bevillinger. Muligt vil det i Provinsen vise sig praktisk at lade Girering ske ved de enkelte under Hovedorganisationerne staaende Lokalforeninger.

Ved Fastsættelsen af de Vilkaar, hvorunder Overdragelse af Bevillinger kan ske, vil det selvsagt være at paase, at Opkøb af Importbevillinger ikke maa finde Sted i Spekulationsøjemed, saaledes at de paagældende Varer, imod hvad der er Hensigten, ikke indgaar i Markedets Forsyning paa almindelig handelsmæssig Maade. Til Dækning af Omkostningerne ved de paagældende Ekspeditioner kan Foreningerne opkræve et Gebyr i Henhold til derfor af Handelsministeren efter Forhandling med Valutaraadet godkendte Regler. Ekspeditionsgebyret, der selvfølgelig ikke bør sættes højere end nødvendigt, vil eventuelt være at ansætte forskelligt for de forskellige Overdragelsesformer, f. Eks. saaledes, at det bliver væsentligt lavere for Girering end for anden Overdragelse.

Denne Adgang til Overdragelse af Valutaattester under Organisationernes Medvirken vil formentlig i Forbindelse med de Ændringer i hidtidig Praksis, som i øvrigt overvejes, kunne føre til en mere regelmæssig Udnyttelse af de udstedte Attester og bidrage til, at Attesterne — og derigennem de Varer, der kan indføres paa disse — i højere Grad end nu kommer i Hænderne paa dem, der virkelig har Trang til og Brug for de paagældende Varer i deres Virksomhed. Benyttelsen af den Myndighed, der tænkes givet Erhvervsorganisationerne paa dette Omraade, vil, som jeg allerede har nævnt, i nogen Grad kunne blive en Prøvesten for Organisationernes Evne til direkte Deltagelse i Valutaordningens praktiske Udførelse. Det er mit Haab, at Forsøget vil falde heldigt ud, at Organisationerne vil vise sig i Stand til at røgte den dem tiltænkte Myndighed paa en saadan Maade, at hverken Samfundet eller de enkelte erhvervsdrivende faar skellig Grund til Klage.

Med Henblik paa Erhvervslivets Dispositioner paa længere Sigt overvejes det fremtidigt i Forbindelse med Bevillingsplanen for den forestaaende Bevillingsperiode at udarbejde en foreløbig Plan for den følgende Periode, for at der paa Basis heraf kan gives Importørerne Meddelelse om, hvilke Bevillingsbeløb de, for saa vidt Forholdene udvikler sig paa normal Maade, har Udsigt til at faa i den følgende Periode, saaledes at de kan disponere fuldt ud over deres Bevillinger og ikke behøver at reservere